

Rapport

h2>Klacht

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht hem op 18 maart 2009 hebben verdacht van het ingooien van de ruit van zijn buurman.

Verzoeker klaagt er voorts over dat politieambtenaren hem op 18 maart 2009 omstreeks 5.42 uur hebben aangehouden, in plaats van hem te hebben uitgenodigd voor verhoor.

Beoordeling

Verzoeker en zijn buurman leefden al langere tijd met elkaar in onmin.

Op woensdag 18 maart 2009 meldde verzoekers buurman om 4.40 uur aan de politie dat er rond 4.30 uur een steen door de ruit van zijn woonkamer was gegooid. De buurman lag op het moment van het ingooien van de steen in de woonkamer op de bank te slapen. Politieambtenaren kwamen ter plaatse en namen de aangifte van de buurman op. De buurman verklaarde dat hij na het gooien van de steen verzoekers voordeur dicht had horen slaan, verzoeker had horen lachen en dat hij licht in verzoekers woning had zien branden.

Om 5.42 uur hielden de politieambtenaren verzoeker aan als verdachte van het gooien van de steen. De strafzaak tegen verzoeker is uiteindelijk geseponeerd wegens gebrek aan bewijs.

Verzoekers gemachtigde diende op 25 maart 2009 een klacht bij de politie in over het politieoptreden. Bij brief van 9 september 2009 liet de korpsbeheerder weten de klachten deels gegrond en deels ongegrond te verklaren.

Met betrekking tot de niet gegrond verklaarde klachten wendde verzoeker zich op 21 oktober 2009 tot de Nationale ombudsman. Op 20 november 2009 stelde de Nationale ombudsman een onderzoek in naar deze klachten. De klachten worden aangemerkt als gedragingen van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht (de burgemeester van Utrecht).

visie korpsbeheerder

De korpsbeheerder heeft gesteld dat het de politie bekend was dat er sinds april 2008 regelmatig conflicten over geluidsoverlast waren tussen verzoeker en zijn buurman. De politie had al eerdere bemoeienissen gehad bij het burencnflict; zij was meerdere malen ter plaatse geweest en had verschillende gesprekken gevoerd met verzoeker en diens buurman. Ook was zij op 16 maart 2009 aanwezig geweest bij het gesprek tussen verzoeker en de woningbouwvereniging.

De korpsbeheerder heeft gesteld dat verzoeker terecht als verdachte van het ingooien van de ruit is aangemerkt en acht de klacht ongegrond. De politie had de melding van verzoekers buurman op 18 maart 2009 om 4.40 uur ontvangen. De eerste eenheid was om 4.58 uur ter plaatse. De politie zag toen dat er licht brandde in verzoekers woning (twee betrokken politieambtenaren hebben tegenover de klachtencommissie verklaard dat zij in verzoekers woning licht zagen branden). Verder constateerde de politie ter plaatse dat er een gat in de ruit van verzoekers buurman zat en trof zij een stuk stoeptegel aan, aldus de korpsbeheerder. De politieambtenaren hebben ter plaatse de aangifte van de buurman opgenomen, die heeft verklaard dat hij verzoeker direct na het ingooien van de ruit had horen lachen, dat hij verzoekers voordeur had horen dichtslaan en dat er licht brandde in verzoekers woning. Verzoeker is om 5.42 uur aangehouden.

Gelet hierop en het feit dat de politie bekend was met het langlopende conflict tussen beide burens, is de korpsbeheerder van mening dat er sprake was van een redelijk vermoeden van schuld.

Voorts heeft de korpsbeheerder gesteld dat het te rechtvaardigen is dat de politie verzoeker heeft aangehouden. Vanwege het slepende burencflict kon zij niet uitsluiten dat de gemoederen in de bewuste nacht tussen verzoeker en zijn buurman ernstig verhit zouden raken. In dat licht bezien acht de korpsbeheerder de keuze om verzoeker aan te houden en direct mee te nemen naar het bureau te begrijpen. Ook deze klacht acht de korpsbeheerder ongegrond.

De korpsbeheerder heeft de Nationale ombudsman een aantal mutaties uit het bedrijfsprocessensysteem verstrekt, waaruit blijkt dat er sinds april 2008 22 meldingen van geluidsoverlast (veroorzaakt door verzoeker) zijn gedaan door de buurman.

visie verzoeker

Volgens verzoeker heeft de politie zich ter plaatse te veel laten leiden door de informatie die zij van de buurman kreeg en had het voor de hand gelegen om ook een onderzoek in te stellen naar het aandeel van de buurman. Verzoeker heeft gesteld dat het licht in zijn woning niet brandde toen de politie ter plaatse kwam.

Verzoeker is van mening dat de politie disproportioneel is opgetreden en een inbreuk heeft gemaakt op het subsidiariteitsbeginsel. Verzoeker stelt verder dat er van een heterdaad-situatie geen sprake was; toen de politie tot aanhouding overging, was er bijna een uur verstreken sinds het moment dat de politie ter plaatse was gekomen. Er was geen verse toestand meer en niet was gebleken welke opsporingshandelingen de politie moest verrichten alvorens tot aanhouding over te gaan, aldus verzoeker.

Bovendien stelt verzoeker dat hij ook voor een verhoor had kunnen worden uitgenodigd op het politiebureau en dat er geen enkele reden was om aan te nemen dat hij daaraan geen

gehoor zou geven.

oordeel nationale ombudsman

I ten aanzien van de verdenking

1. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

Dit betekent onder meer dat iemand slechts als verdachte kan worden aangemerkt indien er sprake is van een redelijk vermoeden van schuld. Het vermoeden van schuld dient te steunen op specifieke feiten of omstandigheden van het geval en dit dient bovendien naar objectieve maatstaven gezien redelijk te zijn. Wanneer er sprake is van een redelijk vermoeden van schuld, rechtvaardigt dit het instellen van een strafrechtelijk onderzoek naar de verdachte. Daarvoor is niet vereist dat tegen een verdachte zodanig belastend bewijsmateriaal is verzameld dat een veroordeling mogelijk of aannemelijk lijkt.

2. Uit de reactie van de korpsbeheerder blijkt dat verzoeker als verdachte is aangemerkt op basis van de aangifte van zijn buurman, het feit dat er sprake was van een langshepend burencnflict, dat de politie ter plaatse een gat in de ruit en een stuk van een stoeptegél heeft aangetroffen en dat de politie licht heeft zien branden in verzoekers woning toen zij ter plaatse kwam.

Verzoeker heeft gesteld dat het licht in zijn woning 's nachts niet aan was. Nu twee politieambtenaren tegenover de klachtencommissie hebben verklaard dat het licht in verzoekers woning wel aan was, hecht de Nationale ombudsman meer waarde aan de stelling van de korpsbeheerder dan aan de stelling van verzoeker. De Nationale ombudsman gaat er dan ook vanuit dat het licht in verzoekers woning wel brandde.

De Nationale ombudsman oordeelt dat bovengenoemde feiten en omstandigheden samen objectief gezien een redelijk vermoeden van schuld opleveren. De politie mocht verzoeker dan ook als verdachte van het ingooien van de ruit aanmerken. Dat de zaak uiteindelijk is geseponerd, doet hieraan niet af.

De politie heeft het redelijkheidsvereiste niet geschonden.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II ten aanzien van de aanhouding

1. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. Dit beginsel brengt mee dat de politie bij het verrichten van opsporingsonderzoek in beginsel dient te kiezen voor een werkwijze die

voor een verdachte het minst bezwarend is. De aanwending van strafvorderlijke bevoegdheden, zoals aanhouding, moet in overeenstemming zijn met de eisen van gematigdheid en evenredigheid. Daarbij dient de politie er steeds alert op te zijn dat de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van een burger door de toepassing van strafvorderlijke bevoegdheden zo gering mogelijk is.

2.1.1 De politie kan een verdachte in geval van ontdekking op heterdaad aanhouden zonder een bevel tot aanhouding van de officier van justitie. Er is sprake van ontdekking op heterdaad wanneer het strafbare feit wordt ontdekt, terwijl het wordt begaan of terstond nadat het is begaan. Alleen kort na de ontdekking is sprake van ontdekking op heterdaad. Het moet gaan om een "verse toestand" en gedurende de "verse toestand" vindt een reconstructie plaats die de kans op dwaling zo klein mogelijk maakt.

2.1.2 Vast is komen te staan dat verzoekers buurman bij de politie heeft gemeld dat er rond 4.30 uur een steen door zijn ruit was gegooid en dat verzoeker om 5.42 uur als verdachte hiervan is aangehouden. De politie was om 4.58 uur ter plaatse en heeft de aangifte van de buurman opgenomen. Vervolgens is verzoeker aangehouden.

Nu de politie direct na de melding ter plaatse is gegaan en tot het moment van verzoekers aanhouding bezig was met het verrichten van opsporingshandelingen (het opnemen van de aangifte) oordeelt de Nationale ombudsman dat er nog sprake was van een verse toestand. Er kon dus van ontdekking op heterdaad gesproken worden.

2.2 De Nationale ombudsman overweegt voorts dat de politie er in redelijkheid voor kon kiezen om verzoeker 's nachts aan te houden en mee te nemen naar het politiebureau in plaats van hem de volgende dag uit te nodigen voor verhoor. Het conflict tussen beide bureaus duurde immers al langere tijd en de kans bestond dat dit conflict door het ingooien van de ruit zou escaleren. De politie heeft het evenredigheidsvereiste niet geschonden.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Utrecht is niet gegrond.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond